

czynnością prowadzenia (נחה: Wj 13,17.21), którą Pan podjął wobec swego ludu, a ujęciem prowadzonego za rękę (o czym w Jr 31,32).

Oto zestawienie zdań, ukazujących związek pomiędzy **prowadzeniem** a **ujęciem** za **rękę**:

- Ps 139,10: tam również Twa **ręka** (רַך) będzie mnie **wiodła** (נחה) i podtrzyma mnie Twoja prawica (יְמִינֶךָ);
- Ps 77,21: **Wiodłeś** (נחה) Twój lud jak trzodę **ręką** (רַך) Mojżesza i Aarona;
- Ps 78,72: On ich pasł (רעה) w prawości swego serca i roztropnie **prowadził** (נחה) swoimi **rękoma** (כַּף);
- Ps 78,14: Przez dzień ich **prowadził** (נחה) obłokiem, a przez całą noc blaskiem ognia.
- Ps 78, 53: **Wiodł** (נחה) ich bezpiecznie, tak że się nie bali, a ich wrogów przykryło morze.

W świetle ostatniego z Psalmów widać, że Pan wiodł Lud nie tylko przez pustynię przed Morzem Sitowia (o czym w Wj 13,17.21), ale i drogą przez rozcięte na połowy morze.

Podobnie należy odczytać strofę z pieśni Mojżesza (Wj 15,13); paralelnie do «נחה» występuje tu czasownik «נהל», o tym samym znaczeniu:

Wiodłeś (נחה) Twą łaską lud, który wykupiłeś,
przeprowadziłeś (נהל) Twą mocą w święte Twe mieszkanie.

Ten sam paralelizm jest też w Ps 31,4b:

przez wzgląd na imię Twoje wiedz mnie (נחה) i prowadź mnie (נהל)!⁴⁹⁴

- Sdz 16,26a: I rzekł Samson do chłopca, który go **trzymał** (חזק) **za rękę** (ב+רַך): «**Prowadź** (נהל) mnie».

W tym zdaniu występuje sekwencja «רַך + ב + חזק», która to znajduje się w Jr 31,32.

Egipcjan. I **widzieli** Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza”. Werset następny kontynuuje to «widzenie» Izraelowe: Lud **ujrzał** rękę wielką Pana, skutkiem czego uląkł się Pana, uwierzył Panu i Jego słudze Mojżeszowi.

⁴⁹⁴ O głębokiej wymowie całego Psalmu jako decyzji powierzenia siebie w ręce Boga zobacz: L. Alonso Schökel, *Nadzieja. Uwierzyć miłości*, tłum. M. Zaręba, Kraków 1998, s. 57–59.